

Zaak C-121/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

14 februari 2024

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

7 februari 2024

Verzoekende partij:

„Vaniz” EOOD

Verwerende partij:

Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo

BESLISSING

[...] [niet vertaald]

De Administrativen sad Veliko Tarnovo (bestuursrechter in eerste aanleg Veliko Tarnovo, Bulgarije), [...] [niet vertaald]

[...] [niet vertaald]

[...] [niet vertaald] heeft het volgende overwogen voor de beslissing [...] [niet vertaald] in administratieve zaak nr. 139 volgens het register van de Administrativen sad Veliko Tarnovo voor het jaar 2023:

Specifieke geschilpunten betreffende de uitlegging van de in het hoofdgeding relevante bepalingen van nationaal recht vereisen een onderzoek naar hun verenigbaarheid met de bepalingen en beginselen van het Unierecht.

De rechter is van oordeel dat voor de juiste beslechting van het bij hem aanhangige geding Unierechtelijke bepalingen moeten worden uitgelegd en acht het in dat verband noodzakelijk om, op verzoek van een van de partijen en

ambtshalve, het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267, derde alinea, VWEU om een prejudiciële beslissing te verzoeken.

I. Partijen in de zaak:

1. Verzoekende partij: EOOD (eenpersoonsvennootschap met beperkte aansprakelijkheid) „Vaniz” [...] [niet vertaald]
2. Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo (directeur van de directie „Betwistingen en dagelijks beheer van belastingen en sociale zekerheid” – Veliko Tarnovo [...] [niet vertaald])

II. Voorwerp van het hoofdgeding:

Beroep tegen naheffingsaanslag nr. R-04000422000256-091-001/18.12.2022 van de Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite (regionale directie van het nationaal agentschap voor overheidsinkomsten, hierna: TD na NAP) Veliko Tarnovo, waarbij krachtens artikel 177 van de Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (wet op de belasting over de toegevoegde waarde; hierna: „ZDDS”) tegen „Vaniz” EOOD [gevestigd] te Veliko Tarnovo voor de belastingtijdvakken juli, augustus en september 2017 btw-schulden ten bedrage van in totaal 217 277,82 leva (BGN) en vervallen rente ten bedrage van 114 365,21 BGN werden vastgesteld.

III. Feiten van het hoofdgeding:

„Vaniz” EOOD is een handelsvennootschap die op 2 december 2014 is ingeschreven in het handelsregister en op 8 januari 2015 volgens de ZDDS is geregistreerd. Zij is actief op het gebied van het weg- en goederenvervoer. In haar hoedanigheid van voor btw-doeleinden geregistreerde onderneming is „Vaniz” EOOD ontvanger van belastbare leveringen – aankoop van vrachtwagens en voertuigen – en diensten – huur van motorvoertuigen – aangetoond middels in totaal 35 facturen die door „Stars International” EOOD voor de belastingtijdvakken juli, augustus en september 2017 zijn uitgevaardigd. Op deze facturen heeft „Vaniz” EOOD het recht op aftrek van voorbelasting uitgeoefend door de facturen in de krachtens de ZDDS bij te houden boekhouding en in de belastingaangiften voor bovengenoemde belastingtijdvakken aan te geven. Na afloop van de controle hebben de belastingautoriteiten vastgesteld dat de leverancier, „Stars International” EOOD, voor de bovengenoemde belastingtijdvakken in de belastingaangifte als fiscaal resultaat de over de verrichte leveringen te betalen btw en de op de facturen aan „Vaniz” EOOD vermelde belasting had aangegeven. De in de belastingaangifte aangegeven belastingschulden van de leverancier, „Stars International” EOOD, zijn niet voldaan.

Bij beslissing nr. 348/19.07.2019 in handelszaak nr. 287/2018 van de Okrazhen sad Veliko Tarnovo (rechter in eerste aanleg Veliko Tarnovo) is een insolventieprocedure op grond van artikel 625 van de Targovski zakon (handelswetboek) ingeleid tegen „Stars International” EOOD; bij beslissing nr. R94 van 4 augustus 2020 in voornoemde handelszaak heeft de Okrazhen sad de insolventieprocedure van „Stars International” EOOD beëindigd en de doorhaling van de vennootschap in het handelsregister gelast.

Met de uitvaardiging van een bevel tot belastingcontrole nr. R-04000422000256-020-001/17.01.2022 werd bij „Vaniz” EOOD een belastingcontrole uitgevoerd om vast te stellen of deze vennootschap overeenkomstig artikel 177 ZDDS aansprakelijk was voor de btw die door „Stars International” EOOD verschuldigd was en niet was voldaan over de 35 facturen die door „Stars International” aan „Vaniz” EOOD voor de belastingtijdvakken juli, augustus en september 2017 waren uitgereikt. Na de belastingcontrole werd naheffingsaanslag nr. R-04000422000256-091-001/18.12.2022 van TD na NAP Veliko Tarnovo vastgesteld, waarbij „Vaniz” EOOD krachtens artikel 177 ZDDS aansprakelijk werd gesteld voor de schulden van „Stars International” EOOD voor de belastingtijdvakken juli, augustus en september 2017 ten bedrage van 217 277,82 BGN en vervallen rente ten bedrage van 114 365,21 BGN. De toepassing van voornoemde bepalingen werd gerechtvaardigd door het bestaan van de feiten van artikel 177, lid 2, ZDDS, op grond waarvan aan de feiten van artikel 177, lid 1, ZDDS slechts is voldaan indien de ontvanger van een belastbare levering wist of had moeten weten dat de belasting die op de aan hem uitgereikte facturen was vermeld, niet zou worden betaald.

De vennootschap is krachtens artikel 152 van de Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (wetboek belasting- en socialeverzekeringproceesrecht; hierna: „DOPK”) tegen de naheffingsaanslag opgekomen in het kader van de administratieve procedure voor de directeur van de directie „Betwistingen en dagelijks beheer van belastingen en sociale zekerheid” Veliko Tarnovo, die de bestreden naheffingsaanslag in zijn geheel heeft bevestigd bij aanslag nr. 19/17.02.2023. Tegen de bevestigde naheffingsaanslag is door „Vaniz” EOOD beroep ingesteld bij de Administrativen sad Veliko Tarnovo (bestuursrechter Veliko Tarnovo, Bulgarije) overeenkomstig artikel 155 DOPK, waarbij de onderhavige administratieve zaak nr. 139/23 aanhangig is gemaakt.

IV. Toepasselijke wetgeving

A. Nationaal recht:

Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (wetboek belasting- en socialeverzekeringproceesrecht)

Artikel 21. [...] [niet vertaald]

(2) Derden zijn aansprakelijk, zelfs indien de in artikel 168, punten 5 tot en met 7, bedoelde situaties zich voordoen met betrekking tot de schuldenaar.

(2) De aansprakelijkheid van derden houdt op te bestaan zodra de schuld waarvoor zij bij onherroepelijke rechtshandeling aansprakelijk zijn gesteld, tenietgaat. [...] [niet vertaald]

Artikel 112. (1) De belastingcontroleprocedure wordt ingeleid met de uitvoering van een bevel tot belastingcontrole.

Artikel 168. De publiekrechtelijke vordering vervalt:

[...] [niet vertaald]

6. na verdeling van de opbrengst van de tegeldemaking van de activa van een failliete rechtspersoon, tenzij derden aansprakelijk zijn voor de publiekrechtelijke vordering;

7. bij de ontbinding van een rechtspersoon na beëindiging van de liquidatieprocedure, tenzij derden aansprakelijk zijn voor de publiekrechtelijke vordering;

[...] [niet vertaald]

Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (wet op de belasting over de toegevoegde waarde, ZDDS):

Art. 177 (1) (gewijzigd DV, nr. 94 van 2012, van kracht sinds 1 januari 2013)
De geregistreerde persoon voor wie de belastbare levering bestemd is, is aansprakelijk voor de door een andere geregistreerde persoon verschuldigde maar niet betaalde belasting, voor zover gebruik is gemaakt van het recht op aftrek van voorbelasting dat direct of indirect in verband met de verschuldigde, niet-betaalde belasting staat.

(2) De in lid 1 bedoelde aansprakelijkheid treedt in wanneer de geregistreerde persoon wist of had moeten weten dat deze belasting onbetaald zou blijven en dit door de controle instantie is bewezen overeenkomstig de artikelen 117 tot en met 120 van de Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (wetboek belasting- en socialeverzekeringprocesrecht).

(3) Voor de toepassing van lid 2 wordt aangenomen dat de persoon had moeten weten dat de belasting onbetaald zou blijven wanneer aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1. de in de zin van lid 1 verschuldigde belasting werd voor een bepaald belastingtijdvak door geen enkele van de voorafgaande verrichters van een belastbare handeling met betrekking tot dezelfde waar of dezelfde belastbare

dienst daadwerkelijk betaald, ongeacht of deze zich in dezelfde, een veranderde of een verwerkte toestand bevindt;

2. de belastbare handeling is slechts in schijn verricht, heeft de wet omzeild of is verricht voor een prijs die aanzienlijk verschilt van de marktprijs.

(4) Voor de aansprakelijkheid op grond van lid 1 is niet vereist dat een specifiek voordeel wordt verkregen als gevolg van de niet-betaling van de verschuldigde belasting.

(5) Onder de voorwaarden van de leden 2 en 3 is ook de toeleverancier van de belastingplichtige die de niet-betaalde belasting moet betalen, aansprakelijk.

(6) In de in de leden 1 en 2 bedoelde gevallen treedt de aansprakelijkheid in ten aanzien van de belastingplichtige die de rechtstreekse afnemer is van de levering waarvoor de verschuldigde belasting niet is betaald, en wanneer de belasting niet kan worden geïnd, kan elke afnemer die zich lager in de leveringsketen bevindt, aansprakelijk worden gesteld.

(7) Lid 6 is van overeenkomstige toepassing op toeleveranciers.”

B. Unierecht:

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde:

Overwegingen:

(44) De lidstaten moeten kunnen bepalen dat een ander dan de tot voldoening van de belasting gehouden persoon hoofdelijk verplicht is de belasting te voldoen.

Artikel 193

Gewijzigd bij M19

Gerectificeerd bij C11

De btw is verschuldigd door de belastingplichtige die een belastbare goederenlevering of een belastbare dienst verricht, behalve in de gevallen waarin de belasting uit hoofde van de artikelen 194 tot en met 199 en artikel 202 door een andere persoon verschuldigd is.

Artikel 205

In de in de artikelen 193 tot en met 200 en 202, 203 en 204 bedoelde situaties kunnen de lidstaten bepalen dat een andere persoon dan degene die tot voldoening van de belasting is gehouden, hoofdelijk verplicht is de btw te voldoen.

Artikel 207

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de personen die overeenkomstig de artikelen 194 tot en met 197 en de artikelen 199 en 204 worden geacht in plaats van een niet op hun respectieve grondgebied gevestigde belastingplichtige tot voldoening van de belasting te zijn gehouden, de in deze afdeling vastgestelde betalingsverplichtingen nakomen.

De lidstaten treffen voorts de nodige maatregelen opdat de personen die overeenkomstig artikel 205 worden geacht hoofdelijk verplicht te zijn de btw te voldoen, deze betalingsverplichtingen nakomen.

V. Argumenten en juridisch betoog van partijen:

Verzoekster „Vaniz” EOOD komt op tegen de naheffingsaanslag. Zij betwist de voorwaarden voor toepassing van artikel 177 ZDDS en betoogt dat het bestaan ervan in casu niet naar behoren is aangetoond en niet wordt gestaafd door de in de procedure verzamelde bewijzen. Naast het betoog dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor aansprakelijkheid van de vennootschap omdat niet is voldaan aan het subjectieve element – het vermoeden van schuld of kennis van de deelneming aan belastingfraude –, stelt de gemachtigde van de vennootschap dat „Vaniz” EOOD niet op grond van artikel 177 ZDDS aansprakelijk kan worden gesteld voor de belastingschulden van „Stars International” EOOD. Tot staving van dit laatste argument voert verzoeksters gemachtigde aan dat „Stars International” EOOD uit het handelsregister is doorgehaald en dat zij op grond van een rechterlijke beslissing in het kader van de insolventieprocedure op 4 augustus 2020 als rechtspersoon in het rechtsverkeer heeft opgehouden te bestaan. De belastingcontrole tot vaststelling van de schulden van „Vaniz” EOOD overeenkomstig artikel 177, lid 2, ZDDS is ingeleid door uitvoering van een bevel tot belastingcontrole op 17 januari 2022, dat wil zeggen nadat de schuldenaar „Stars International” EOOD als ondernemer [in het handelsregister] was doorgehaald en heeft opgehouden te bestaan. Volgens verzoekster worden de schulden van een rechtspersoon geacht te zijn tenietgegaan na haar ontbinding; een derde, in casu „Vaniz” EOOD, kan niet op grond van artikel 177 ZDDS achteraf, geruime tijd later, hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld.

De beëindiging van het bestaan van een rechtspersoon die de hoofdschuldenaar is van de vorderingen volgens de ZDDS, laat bijgevolg niet toe dat een procedure tot vaststelling van de hoofdelijke aansprakelijkheid van een derde wordt ingeleid, zodat de naheffingsaanslag onrechtmatig is.

Volgens verzoeksters gemachtigde staan de bepalingen van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 in de weg aan een nationale regeling op grond waarvan een procedure kan worden ingeleid waarbij een hoofdelijke schuldenaar aansprakelijk wordt gesteld nadat de hoofdschuldenaar reeds heeft opgehouden te bestaan. Een dergelijke maatregel is niet in overeenstemming met de verklaarde doelstellingen van die richtlijn en is gebaseerd op nationale wetgeving die in afwijking van het Unierecht is vastgesteld, aldus verzoeksters gemachtigde.

Verweerder, de directeur van de directie „Betwistingen en dagelijks beheer van belastingen en sociale zekerheid” Veliko Tarnovo, betwist alle argumenten van verzoekster en is van mening dat de voorwaarden van artikel 177 ZDDS in casu naar behoren zijn vastgesteld en worden ondersteund door de bewijzen die tijdens de belastingcontrole zijn verzameld en in de zaak zijn overgelegd. Zijn gemachtigde is van mening dat er geen sprake is van een schending van de Unierechtelijke bepalingen van richtlijn 2006/112/EG van de Raad, noch van dubbelzinnigheden of tegenstrijdigheden met de in casu relevante nationale bepalingen. De bepalingen van artikel 205 en artikel 297, tweede zin, van richtlijn 2006/112/EG staan niet in de weg aan een nationale bepaling zoals artikel 177 ZDDS; dit is voldoende verduidelijkt in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie aldus verweerders gemachtigde. Verweerder betoogt dat volgens artikel 168, punten 5, 6 en 7, DOPK publiekrechtelijke vorderingen niet tenietgaan in het geval van overlijden van een natuurlijke persoon of ontbinding van een rechtspersoon indien derden aansprakelijk zijn voor de publiekrechtelijke vordering, zodat in casu de btw-schulden van „Stars International” EOOD niet als tenietgegaan moeten worden beschouwd, ondanks de beëindiging van haar registratie en de doorhaling van deze vennootschap, aangezien een derde, in casu „Vaniz” EOOD, hoofdelijk aansprakelijk is gesteld in de procedure van artikel 177 ZDDS.

VI. Rechtspraak:

Bij arrest van 20 mei 2021 in zaak C-4/20 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geantwoord op het verzoek om een prejudiciële beslissing van de Administrativen sad Plovdiv (bestuursrechter in eerste aanleg Plovdiv, Bulgarije) met betrekking tot de omvang van de aansprakelijkheid op grond van artikel 177 ZDDS en de verenigbaarheid van deze bepalingen met artikel 205 van richtlijn 2006/112/EG. In bovengenoemd arrest werd beslist dat artikel 205 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus moet worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling volgens welke degene die hoofdelijk aansprakelijk is gesteld in de zin van dit artikel, bovenop het bedrag aan belasting over de toegevoegde waarde (btw) dat niet is voldaan door de tot voldoening van deze belasting gehouden persoon ook de verdragingsrente moet betalen die door deze schuldenaar over dat bedrag verschuldigd is, wanneer vaststaat dat eerstgenoemde, toen hij gebruik maakte van zijn recht op aftrek, wist of had moeten weten dat die schuldenaar de belasting niet zou afdragen. In punt 32 van het arrest van het Hof wordt eraan herinnerd dat de lidstaten bij de uitoefening van de bevoegdheid op grond van artikel 205 van richtlijn 2006/112/EG de algemene rechtsbeginselen die deel uitmaken van de rechtsorde van de Unie, met name het rechtszekerheids- en het evenredigheidsbeginsel, moeten naleven. In de motivering in punt 42 van het arrest preciseert het Hof dat de lidstaten de regeling inzake hoofdelijke aansprakelijkheid slechts op zodanige wijze kunnen uitbreiden dat ook dergelijke elementen daaronder vallen, indien een dergelijke uitbreiding in het licht van de

doelstellingen van artikel 205 van richtlijn 2006/112 gerechtvaardigd is en strookt met de beginselen van rechtszekerheid en evenredigheid.

In het nationale recht zijn er twee interpretatieve arresten van de Varhoven administrativen sad (hoogste bestuursrechter, Bulgarije; hierna: „VAS”), te weten interpretatief arrest nr. 6/15.04.2021 in uitleggingszaak nr. 6/2019 en interpretatief arrest nr. 4/10.05.2022 in uitleggingszaak nr. 2/20 van de Obshto sabranie na sadiite na VAS (algemene vergadering van rechters van de VAS), die betrekking hebben op de omvang van de hoofdelijke aansprakelijkheid volgens artikel 177 ZDDS, die de aansprakelijkheid voor de rente omvat, en op de geldigheid van een overeenkomstig artikel 177 ZDDS vastgestelde naheffingsaanslag in het geval van een voorafgaande naheffingsaanslag jegens dezelfde persoon.

In de rechtspraak van de VAS, als cassatierechter in soortgelijke zaken, is echter niet uitdrukkelijk ingegaan op de kwestie van de inleiding van een belastingcontroleprocedure tot vaststelling van de hoofdelijke aansprakelijkheid voor schulden op grond van artikel 177 ZDDS wanneer de hoofdschuldenaar niet meer bestaat.

Een beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie in een soortgelijke zaak in het kader van een verzoek om een prejudiciële beslissing is evenmin bekend.

VII. Motivering van de verwijzingsbeslissing:

Om het geschil over de rechtmatigheid van de bestreden naheffingsaanslag correct te beslechten, moet om te beginnen worden nagegaan wat de werkingsfeer is van de bepalingen inzake de inleiding van de procedure tot vaststelling van de aansprakelijkheid van „Vaniz” EOOD voor de belastingschulden van „Stars International” EOOD op grond van artikel 177 ZDDS. Aangezien de toepasselijkheid van artikel 21, lid 2, juncto artikel 168 DOPK op het hoofdgeding, dat betrekking heeft op de belastingcontroleprocedure van artikel 177 ZDDS, tot de uitsluitende bevoegdheid van de nationale rechter behoort en de rechter deze vragen in de eindbeslissing van de zaak zal beantwoorden, moet de verhouding van deze regeling tot het Unierecht, in het bijzonder richtlijn 2006/112/EG van de Raad, worden verduidelijkt door uitlegging van het relevante Unierecht door het Hof van Justitie van de Europese Unie. Een beslissende vraag in die zin lijkt te zijn of de bepalingen van het Unierecht zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan derden hoofdelijk aansprakelijk blijven voor de schulden van de hoofdschuldenaar wanneer deze persoon in het rechtsverkeer heeft opgehouden als rechtssubject te bestaan. De bepalingen van nationaal recht, te weten artikel 21, lid 2, en artikel 168 DOPK, staan in beginsel een hoofdelijke aansprakelijkheid van derden voor schulden van anderen toe, zelfs als de hoofdschuldenaar niet meer bestaat. Artikel 177 ZDDS stelt geen materiële grenzen aan de aansprakelijkheid voor schulden van anderen, waarbij in de bovengenoemde interpretatieve arresten van

de VAS en in het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt gepreciseerd dat de hoofdelijke aansprakelijkheid van de derde zowel de belastingschulden als de renteschulden omvat. De temporele parameters van deze aansprakelijkheid blijven echter onduidelijk, namelijk wanneer deze procedure kan worden ingeleid en gevoerd. Er moet rekening mee worden gehouden dat het in het hoofdgeding niet gaat om de vaststelling van belastingschulden van de betrokkene als geregistreerde persoon in de zin van de btw-wet, maar om aansprakelijkheid voor schulden van anderen. Deze persoon wordt na de inleiding van een belastingcontroleprocedure jegens haar voor het eerst in kennis gesteld van een dergelijke aansprakelijkheid; op dat moment heeft haar contractuele partner – de tot voldoening van de belasting gehouden persoon – reeds opgehouden te bestaan. In het licht van de hierboven uiteengezette omstandigheden zou het gerechtvaardigd zijn zich af te vragen of een dergelijke uitlegging van de relevante wetgeving in overeenstemming zou zijn met de beginselen van richtlijn 2006/112/EG, die de goede werking van het btw-stelsel in de Unie moeten waarborgen, en of [deze wetgeving] niet kennelijk in strijd zou zijn met de beginselen van redelijkheid en evenredigheid. Het bestaan van een administratieve praktijk waarbij belastingcontroles worden gelast teneinde de hoofdelijke aansprakelijkheid van derden vast te stellen wanneer de hoofdschuldenaar zich uit het rechtsverkeer heeft teruggetrokken, is duidelijk geen op zichzelf staand geval. Daarom zal de verduidelijking van de genoemde vragen van essentieel belang zijn voor de wijze waarop de belastingautoriteiten de bepalingen van artikel 177 ZDDS in de praktijk toepassen in overeenstemming met de parameters van richtlijn 2006/112/EG.

In het licht van deze overwegingen is de onderhavige kamer van de Administrativen sad Veliko Tarnovo van oordeel dat het Hof van Justitie van de Europese Unie moet worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de toelaatbaarheid van een administratieve praktijk of een nationale regeling die voorziet in de mogelijkheid om een procedure in te leiden om de hoofdelijke aansprakelijkheid van een derde vast te stellen voor de btw-schulden van de hoofdschuldenaar wanneer deze laatste heeft opgehouden in het rechtsverkeer te bestaan.

Om deze redenen en op grond van artikel 628 GPK, gelezen in samenhang met § 2 van de aanvullende bepalingen bij het DOPK, en overeenkomstig artikel 631 GPK, gelezen in samenhang met § 2 van de aanvullende bepalingen bij het DOPK, heeft de Administrativen sad Veliko Tarnovo [...] [niet vertaald]:

ALS VOLGT BESLIST:

HIJ VERZOEKT het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267, eerste alinea, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

Staan de bepalingen van overweging 44 en artikel 205 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel

van belasting over de toegevoegde waarde, alsmede de beginselen van transparantie en evenredigheid van de aansprakelijkheid toe dat een procedure wordt ingeleid om de hoedanigheid van hoofdelijk schuldenaar van btw-schulden en de omvang van de hoofdelijke aansprakelijkheid vast te stellen nadat de hoofdschuldenaar heeft opgehouden als rechtssubject te bestaan?

Staan deze bepalingen er – na de doorhaling van de schuldenaar [in het handelsregister], zonder dat een rechtsopvolger de rechten en verplichtingen heeft overgenomen – aan in de weg dat er een vordering op die persoon wordt geregistreerd waarvoor een derde vervolgens aansprakelijk wordt gesteld?

Is de hierboven beschreven administratieve praktijk van de nationale belastingautoriteiten in overeenstemming met de verwezenlijking van het rechtszekerheidsbeginsel?

HIJ SCHORST de behandeling van de zaak, totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan.

[...] [niet vertaald]